

عنوان مقاله:

بررسی تعطل در کار و ارتباط آن با خودکارآمدی و ابعاد کمالگرایی (مطالعه موردی: اداره کل ورزش و جوانان استان همدان)

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت منابع انسانی در ورزش، دوره 3، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا کریمی - کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه صنعتی شاهرود

رضا اندام - دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

چکیده هدف: هدف پژوهش حاضر، بررسی تعطل در کار و ارتباط آن با خودکارآمدی و ابعاد کمال گرایی در بین کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان همدان بود. روش شناسی: نمونه ای تصادفی از کارکنان به حجم 110 نفر انتخاب و اطلاعات جمع آوری شده توسط پرسش نامه های تعطل ورزشی تاکمن (1991)، کمال گرایی فلت (2005) و خودکارآمدی شوارتز (1999) با استفاده از آزمون تی تک نمونه ای، تی مستقل، تحلیل واریانس، توکی، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: نتایج گویای شیوع 7/19% تعطل در میان کارکنان بود. در حالی که رابطه معناداری بین کارکنان با تحصیلات مختلف و بین مردان و زنان به دست نیامد. نتایج نشان داد میزان شیوع تعطل در بین کارکنان متاهل/ مجرد، مدیر/کارمند و افراد با سن و سابقه خدمت مختلف، تفاوت معناداری داشت. همچنین، نتایج نشان داد تعطل با خودکارآمدی و کمال گرایی مثبت رابطه منفی و با کمال گرایی منفی رابطه مثبت داشت. نتایج رگرسیون چند متغیره نشان داد، خودکارآمدی 10 درصد تعطل را پیش بینی می کند. نتیجه گیری: با تعدیل کمال گرایی منفی و افزایش خودکارآمدی و کمال گرایی مثبت، می توان میزان تعطل را در بین کارکنان سازمان ها کاهش داد و به بازده بیشتری دست یافت.

کلمات کلیدی:

تعطل، ورزش کمال گرایی مثبت، کمال گرایی منفی، خودکارآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/872032>

